

Utorok 27. septembra 2016

Text: Ef 5, 15 – 21

¹⁵Prísne teda dbajte, ako obcujete, nie ako nemúdri, ale ako múdri. ¹⁶Vykupujte čas, lebo dni sú zlé. ¹⁷Preto nebuďte nerozumní, ale rozumejte, čo je vôľa Pánova. ¹⁸A neopíjajte sa vínom, v ktorom je roztopašnosť, ale buďte naplnení Duchom. ¹⁹Hovorte medzi sebou v žalmoch, hymnách a duchovných piesňach, spievajte a plesajte Pánovi srdcom. ²⁰Dobrorečte stále za všetko Bohu a Otcovi v mene nášho Pána Ježiša Krista. ²¹Buďte si vospolok poddaní v bázni Kristovej:

Piesne: ES č. 498, 452

Zamyslenie nad Božím slovom:

Milá sestra, milý brat, tešíš sa, že budeš môcť v nedeľu prejavíť svoju lásku k spoločenstvu cirkevného zboru? Pozorujem, že v živote viery vädname – ako cirkev, tak i jednotlivci, a pôsobíme unavene. Prečo? Lebo sa podozrievame, bojíme, závidíme si, pozeráme ustrašene, kam sa ženie tento svet, a nepočujeme, čo hovorí apoštol Pavel: „*Prísne teda dbajte, ako obcujete, nie ako nemúdri, ale ako múdri.*“ Pavel napomína, povzbudzuje, svedčí o nádeji v Kristovi, modlí sa za veriacich a v zápase nerezignuje. To je úlohou každého kresťana, ale predovšetkým úlohou cirkevného zboru. Namiesto je tu otázka: V akej situácii sa nachádza môj cirkevný zbor? Chceme predstaviť štyri možnosti: 1. Stabilný zbor – mentalita cirkevného zboru je taká, že všetko sa odkladá. Tvárime sa, že robíme, ale v podstate nič sa nabudúce meniť nebude. 2. Misijný zbor – cítime Božiu prítomnosť, členovia sú hrdí na svoj zbor, cirkev a vážia si svojho farára. Snažia sa osloviť aj ľudí v meste a okolí. No keďže je to nadšenie jednotlivcov, nevydržia dlho. 3. Zbor na hrane – kde je všetko pod kritikou ľudí. Je to zbor „keby“... V tejto klíme sa nás zmocňuje apatia a vytráca sa radosť. 4. Zbor potápajúci sa do minulosti... – má kostol, faru, ale nemá ľudí a niet síl, odvahy na hľadanie riešenia. Žije iba zo spomienok na staré, dobré časy. List Efezským, rovnako ako aj náš text, odкрýva tajomstvo. Hovorí o cirkevnom zbore, o cirkvi, ktorá sa raduje, oslavuje svojho Pána a teší sa. Predstavuje cirkev a cirkevný zbor ako miesto požehnanja, radosti z Božej milosti v Kristovi, kde sa navzájom povzbudzujeme, pomáhame si na ceste viery a využívame čas milosti na svedectvo, službu a pomoc tým, ktorí trpia – aj pre Krista. Sme tu zmocňovaní Duchom Svätým, aby sme nežili nerozumno a neopíjali sa „vínom“ dnešnej doby, neprepadli alkoholu. Vlna alkoholizmu a závislosti od drog a iných látok zaplavuje naše mestá a dediny. Cirkev, cirkevný zbor – to je miesto záchranu a slobody v Pánovi Ježišovi. Nežime unavene, ale v moci Ducha Svätého ukazujme svetu úzku cestu viery. Povzbudzujme sa žalmami, hymnami a duchovnými piesňami, neprestajne ďakujme za všetko a prejavujme si úctu. „*Buďte si vospolok poddaní v bázni Kristovej.*“ Amen.

Modlitba:

Bože a Otče náš, úprimne Ťa prosíme, aby si nám podľa bohatstva svojej milosti a lásky, darovanej nám v našom Pánovi Ježišovi Kristovi, pomáhal mocou Ducha Svätého mocne zosilniť na vnútornom človeku, aby vierou Kristus prebýval a vládol v našom živote, v našom srdci, v našich myšlienkach, slovách a skutkoch, aj v mojom cirkevnom zbore a mojom živote. Amen.

Mgr. Ján Bakalár, zborový farár v CZ ECAV Prešov (ŠZS)